

RESUM

Títol tesi: El problema de l'habitatge en la vellesa a Catalunya

Programa de doctorat: Gestió i Valoració Urbana

Directora de la tesi: Pilar Garcia Almirall

Doctorand: Jordi Bosch i Meda

Aquesta tesi té com objecte avançar en el coneixement quantitatiu, qualitatiu i territorial, present i futur, del problema de l'habitatge a Catalunya en l'heterogeni col·lectiu de la gent gran catalana entès com el format per les persones de 65 anys i més. El seu coneixement és indispensable per a plantejar polítiques; i a més, l'opció d'envellir en el seu entorn és, a priori, la millor solució, tant per a respectar la dignitat, la voluntat i la independència de la persona.

Les manifestacions del problema bàsicament es poden estructurar en cinc grups: els problemes d'accessibilitat i mobilitat; els infrahabitatges; la inadaptació dels habitatges; els problemes vinculats al règim de lloguer; les dificultats econòmiques per al seu pagament; i les situacions d'aïllament per raó de les característiques de l'habitatge. Tanmateix, cal tenir present que aquestes tendeixen a manifestar-se simultàniament.

El problema afecta principalment les dones, i els més grans. En valors absoluts els problemes de la gent gran es concentren a Barcelona i Àrea Metropolitana, però, no obstant això, en les zones rurals, els percentatges d'edificis antics augmenten, i amb ells, la proporció d'habitatges no accessibles, sense ascensor o amb greus mancances com l'absència de clavegueram o no disposar d'aigua calenta.

En un futur proper, el més preocupant serà el sobreenvelliment, els majors de 75-80 anys que tenen unes condicions físiques molt minvades, uns habitatges usualment inadequats, i unes precàries condicions econòmiques.

Esta tesis tiene como objeto avanzar en el conocimiento cuantitativo, cualitativo y territorial, presente y futuro, del problema de la vivienda en Catalunya en el heterogéneo colectivo de la gente mayor catalana entendido como el formado por las personas de 65 años y más. Su conocimiento es indispensable para plantear políticas; y además, la opción de envejecer en su entorno es, a priori, la mejor solución, tanto para respetar la dignidad, la voluntad y la independencia de la persona.

Las manifestaciones del problema básicamente se pueden estructurar en cinco grupos: los problemas de accesibilidad y movilidad; los infraviviendas; la inadaptación de las viviendas; los problemas vinculados al régimen de alquiler; las dificultades económicas para su pago; y las situaciones de aislamiento por razón de las características de la vivienda. Aun así, hace falta tener presente que estas tienden a manifestarse simultáneamente.

El problema afecta principalmente las mujeres, y los más mayores. En valores absolutos los problemas de la gente mayor se concentran en Barcelona y su Área Metropolitana, pero, sin embargo, en las zonas rurales, los porcentajes de edificios antiguos aumentan, y con ellos, la proporción de viviendas no accesibles, sin ascensor o con graves carencias como la ausencia de alcantarillado o no disponer de agua caliente.

En un futuro próximo, el más preocupante será el “sobreenvejecimiento”, los mayores de 75-80 años que tienen unas condiciones físicas muy menguadas, unas viviendas usualmente inadecuadas, y unas precarias condiciones económicas